

SRILA A.C. BHAKTIVEDANTA

SVAMI PRABHUPADA

Sri Srimad Bhaktivedanta

Narayana Gosvami Maharaja

Śrī Kṛṣṇa koos ervoor om Zijn zuivere toegewijde, A.C. Bhaktivedānta Svāmī Mahārāja, op de uitermate gunstige dag van Nandotsava te laten verschijnen. Dit is de dag na Janmāṣṭamī en de dag, waarop Nanda Mahārāja een groot festival hield om de geboorte van Kṛṣṇa te vieren. Dit feit alleen al wijst erop, dat Śrīla Svāmī Mahārāja is verschenen voor het uitvoeren van een paar zeer belangrijke activiteiten. Zijn ouders waren erg vroom en gaven hem daarom de naam Abhaya

Caraṇa. *Abhaya* betekent 'onbevreesd' en *caraṇa* betekent 'de lotusvoeten van de Heer', dus Abhaya Caraṇa is een naam van Kṛṣṇa, want alleen Kṛṣṇa kan in deze wereld grote onbevreesdheid geven. Dus Svāmīji was bedoeld om aan de hele wereld onbevreesde toevlucht te geven. Het geven van deze naam was zeer betekenisvol en is niets minder dan een goddelijke regeling.

Ik ontmoette Svamiji in 1950, toen ik met mijn *gurudeva* in onze tempel in Calcutta was. Meestal toonden de toegewijden groot respect voor mijn *gurudeva*, maar op zekere dag zag ik, dat Gurudeva zelf groot respect toonde voor een *grhastha* toegewijde, die juist uit Allahabad was gekomen. Hij sprak tegen hem met grote liefde en genegenheid. Bij de eerste gelegenheid vroeg ik mijn *gurudeva*, "Wie is die toegewijde?" Hij antwoordde, "Hij is Abhaya Caraṇāravinda. [Śrīla

Bhaktisiddhānta Sarasvatī] Prabhupāda gaf hem de titel 'Bhaktive-dānta' en hoewel hij een *grhastha* (huisvader) is, is hij zeer onderlegd, vooral in het Engels en Bengaals. Hij is een zeer gekwalificeerd toegewijde." Toen Svāmijī zag, dat ik zoveel service aan mijn *gurudeva* verleende, werd hij tot me aangetrokken. Hij riep me naar zich toe en vroeg me, waar ik vandaan kwam, wat mijn naam was, enzovoort.

Toen Svāmijī voor het eerst naar Mathurā kwam, heb ik hem persoonlijk verzocht *sannyāsa* te nemen. Hij antwoordde, dat wanneer hij door Prabhupāda zou worden geïnitieerd, hij de opdracht zou krijgen een Engels tijdschrift en verscheidene andere boeken te publiceren en las dit vers voor uit *Śrīmad-Bhāgavatam* (10.88.8),

*yasyāham anugṛhṇāmi
hariṣye tad-dhanam sanaiḥ
tato 'dhanam tyajanty asya
svajanā duḥkha-duḥkhitam*

[Śrī Kṛṣṇa zei:] O Koning, wanneer Ik iemand gunstig gestemd ben, ontnem Ik hem geleidelijk al zijn rijkdom. Met andere woorden, wanneer een persoon, hoewel hij ernaar verlangt materiële lustbevrediging op te geven, zich op de een of andere manier verliest in de zintuigobjecten, die in zijn buurt aanwezig zijn, wordt hij gegriefd. Voor een dergelijk persoon is het verwijderden van deze objecten op zichzelf een teken van Mijn gunst. Zodra zijn vrouw, zonen en familieleden hem beschouwen als een ellendige mislukking, die door herhaaldelijke ramspoed wordt belaagd, wijzen ze de verpauperde man af.

Svāmijī zei tegen me, "In mijn geval is de betekenis van dit vers waarheid geworden. Al mijn zakelijke ondernemingen zijn mislukt en mijn familie heeft zich tegen me gekeerd. Ze zeiden dan, 'Jij bent een idioot. Jij deugt nergens voor en je hebt alles verknoeid.' Dus ik heb alles verknoeid, ik ben berooid, en nu ga jij me vertellen, dat ik *sannyāsa* moet nemen."

Ik maakte dan grapjes met hem en zei, "Jij wilt van je kinderen en je vrouw houden, maar ze zijn niet geïnteresseerd." Ik vertelde hem op zekere dag, dat hij zich niet langer moest bezighouden met die ma-

teriële zaken, omdat Kṛṣṇa en Prabhupāda wilden, dat hij zoveel belangrijke dingen ging doen, zoals prediken in de westerse landen. Een paar dagen daarna kwam mijn *gurudeva* ook naar Mathurā. Ik vroeg Gurudeva hem over te halen om *sannyāsa* te nemen. Svāmijī en mijn *gurudeva* waren intieme vrienden, die enige tijd hadden samengewoond. Ze waren beiden intellectuele giganten uit hogeklasse families. Toen riep Gurudeva hem en zei, "Nārāyaṇa Mahārāja en alle jongens hier in de *maṭha* zeggen, dat jij *sannyāsa* moet nemen en ik steun dat idee. Dit zal heel heilzaam zijn." Hij stemde toe en zei, "De betekenis van dat vers uit de *Śrīmad-Bhāgavatam* is op mijn hoofd geschreven en nu moet ik *sannyāsa* aanvaarden."

Toen de gunstige dag voor zijn inwijding daar was, heb ik persoonlijk zijn kleding voor *sannyāsa* gemaakt en liet hem zien hoe hij dat moest dragen. Ik heb ook zijn *daṇḍa* klaar gemaakt en met mijn eigen handen de *sannyāsa-yajña* uitgevoerd. Kṛṣṇa dāsa Bābājī Mahārāja was daar ook bij aanwezig en leidde de *kīrtana* van de *mahā-mantra*, ik reciteerde de *mantras* voor de *yajña* en mijn *gurudeva* gaf Svāmijī de *sannyāsa-mantra*.

Daarna hebben Svāmijī en ik een hele tijd met elkaar opgetrokken, eerst in Del-hi en daarna in de Rādhā-Dāmodara Tempel in Vṛndāvana. In die dagen hield hij zich voornamelijk bezig met vertalen en schrijven. Ik zag hoe hij *niskīñcana*, zonder bezit, was. Hij had niet eens een fatsoenlijke *cādar*, dus ik gaf hem de mijne om op te zitten en dan zaten we te praten over Kṛṣṇa en hoe we *bhajana* moesten doen. We hadden ook conversaties over Rūpa Gosvāmī en dan liet hij me zien, wat hij aan het schrijven was. En 's middags gingen we samen *capātis* maken – hij rolde ze en ik bakte ze op het vuur. Hij was in ieder opzicht zo gekwalificeerd. Hij kon ontzettend goed *mṛdaṅga* spelen, voerde *kīrtanā* en *arcana* uit, schreef en gaf lezingen met woord-voor-woord uitleg van de Sanskriete verzen. Hij zat altijd te schrijven, te chanten en te denken over spirituele zaken – hij verspilde geen moment.

Hij legde aan mij zijn plan uit, "Ik ga naar het Westen, begin een gasthuis en zonodig deel ik eieren, vlees en wijn uit, waarbij ik het volste vertrouwen heb, dat door het chanten van de heilige naam van Kṛṣṇa binnen enkele dagen het westerse publiek al deze slechte ge-

woonten achter zich laat." Vanwege dat vertrouwen en die vastbeslotenheid werd zijn missie in een minimum van tijd in de hele wereld verspreid. Zelfs Śaṅkarācārya had nogal wat tijd nodig om zijn doctrine te verspreiden en dat was alleen nog maar in India. Maar in hele korte tijd, van 1966 tot 1977, heeft hij zoveel centra opgestart voor de verering van Śrī Rādhā-Kṛṣṇa, Caitanya Mahāprabhu en Jagannātha in westerse landen, in India, in oosterse landen – overal. Hij vestigde niet alleen deze centra, maar trok ook vele duizenden hele goede jongens aan en maakte van hen geleerden, *brahmacārīs* en *sannyāsīs*. Alsof hij een toverstokje had trok hij ook nog zulke gekwalificeerde meisjes, dames en kinderen aan. Hij maakte de voorspelling van Bhaktivinoda Ṭhākura waar, dat westerlingen op zekere dag *tulasī-mālās* zouden dragen en zich zouden mengen met hun Indiase broeders en zusters onder het chanten van "Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare, Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare."

Over de jaren heen schreef hij me honderden brieven uit westerse landen en beschreef hoe hij predikte en wat hij aan het doen was. Op zijn verzoek verscheepte ik al zijn boeken van Delhi naar Amerika en ik stuurde hem ook *mṛdaṅgas*, *karatālas*, beelden van Rādhā-Kṛṣṇa en vele andere zaken. Hij schreef me zelfs in een brief om hem een melk-*burfi* genaamd Mathurā *peḍā* te sturen. Hij was dol op dit suikerwerk, dus ik stuurde hem dat op. En toen hij voor het eerst vanuit Amerika terugkwam naar India, stond ik als eerste op het vliegveld om hem te begroeten.

Er zijn vele predikers, zoals Vivekānanda en anderen, geweest, die naar het Westen gingen, maar ze konden niet geven wat Svāmijī daar heeft gegeven. Ze hadden alleen hun eigen theorieën, maar Svāmijī gaf datgene, dat Śrī Caitanya Mahāprabhu Zelf aan deze wereld wilde geven, de heilige naam in de *prema-sūtra*,¹

nāma-prema-mālā gāṇṭhi' parāila saṁsāre

Śrī Caitanya-caritāmṛta (Ādi-līlā 4.40)

¹ Deze uitdrukking betekent "een aforisme [speuk] doordrenkt met goddelijke liefde", met andere woorden, de Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*.

Hij weefde een krans van *harināma* en *prema*, waarmee hij de hele materiële wereld met een bloemenslinger omsloot.

Caitanya Mahāprabhu was *mahā-vadānya*, de meest vrijgevige incarnatie, en zo waren ook Rūpa Gosvāmī, Sanātana Gosvāmī, Jīva Gosvāmī, Raghunātha dāsa Gosvāmī, Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī, Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, Baladeva Vidyābhuṣaṇa en Bhakti-vinoda Ṭhākura allemaal heel vrijgevig, want zij deelden datgene uit, dat Mahāprabhu Zelf wilde geven. Prabhupāda zond Svāmīji naar het Westen, omdat hij wist, dat hij een hele grote persoonlijkheid was en dat hij datgene kon geven, dat in Prabhupāda's eigen hart aanwezig was. Vivekānanda en al die andere predikers gingen er naartoe en gaven alleen deze vier dingen: *dharma* (religiositeit), *artha* (economische ontwikkeling), *kāma* (lustbevrediging) en *mokṣa* (bevrijding). Maar ze gaven niet eens werkelijk *mokṣa*, dus ze hebben eigenlijk maar drie dingen gegeven. Sommigen hebben misschien geprobeerd om *mokṣa* te geven, maar geen *kṛṣṇa-prema*.

Omdat Svāmīji weinig tijd had, benadrukte hij vooral *vaidhī-bhakti*. Er zijn zoveel stadia van *bhakti*, maar uiteindelijk betekent *bhakti* alleen *rāgānuga-bhakti*. Hij wilde ook in de westerse landen datgene prediken, dat Rūpa Gosvāmī in *Ujjvala-nīlamaṇi* heeft gegeven, en datgene, dat door *ācāryas*, zoals Raghunātha dāsa Gosvāmī en Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī, werd beschreven, maar in die tijd kon hij dat niet doen. Hij had zo weinig tijd, alleen maar tien of elf jaar. Dus hij probeerde *śraddhā* te geven, dan *niṣṭhā*, en dan *ruci*.

Wij moeten weten, wat *niṣṭhā* is. Wij voeren *śravaṇam*, *kīrtanam*, *viṣṇu-smaraṇam*, *pāda-sevanam*, *arcanam*, *vandanam*, *dāsyam*, *sakhyam* en *ātma-nivedanam* uit, alsmede *nāma-kīrtana*, *sādhu-saṅga*, *bhāgavata-śravaṇa*, *mathurā-vāsa* en *śrī mūrti-sevā*, maar we moeten ons in al die activiteiten diep verzinken. Wat is de betekenis van *niṣṭhā*? Wanneer alle *anarthas* zijn verdwenen. En wat zijn *anarthas*? Die dingen, welke ons verwickelen in wereldse intoxicatie. *Svarūpa-bhrama* (het niet kennen van onze ware gedaante), *asat-tṛṣṇā* (lust naar tijdelijke zaken), *hṛdaya-daurbalya* (emotionele zwakte), en *nāma-aparādha*, *vaiṣṇava-aparādha*, *sevā-aparādha* en *dhāma-aparādha* – al

deze *anarthas* worden genoemd in *Mādhurya-kādambinī* van Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura.

Wanneer alle *anarthas* van een toegewijde zijn verdwenen, komt *niṣṭhā* naar hem toe. Ofschoon we weten, dat het chanten van de naam van Kṛṣṇa en het horen over Kṛṣṇa zeer heilzaam zijn, beschikken we niet over de vastbeslotenheid, waarmee we in staat zijn om onafgebroken deze activiteiten uit te voeren en gestaag vooruitgang in *bhakti* te maken. Wanneer men beschikt over zulke onwrikbare vastbeslotenheid, wordt het *niṣṭhā* genoemd. "Ik kan sterven, maar ik kan *kṛṣṇa-bhakti* niet loslaten" - dit is *niṣṭhā*. En wanneer we de stadia van *ruci* en *āsakti* bereiken, kunnen we blijkbaar niet leven zonder Kṛṣṇa's naam te chanten of *hari-kathā* te horen.

Er zijn twee soorten *śraddhā*: *vaidhī* en *rāgānugā*. Svāmījī gaf alleen *vaidhī-bhakti*, omdat het in die tijd niet gepast was om *rāgānuga-bhakti* uit te leggen. Hij had er iets over in zijn boeken geschreven, maar aangezien de meeste lezers niet voldoende waren gekwalificeerd om het op dat moment te leren, heeft hij het niet in detail uitgelegd. Maar door *vaidhī-bhakti* uit te voeren kunnen we uiteindelijk *rāgānuga-bhakti* binnengaan, die voortkomt uit die *śraddhā* vol "gretigheid". Caitanya Mahāprabhu is speciaal gekomen om *sva-bhakti-śriyam* te geven,

*anarpita-carīm cirāt karuṇayāvatīrṇaḥ kalau
samarpayitum unnatojjvala-rasām sva-bhakti-śriyam
hariḥ puraṭa-sundara-dyuti-kadamba-sandīpitaḥ
sadā hṛdaya-kandare sphuratu vaḥ śacī-nandanah*

Śrī Caitanya-caritāmṛta (Ādi-līlā 1.4)

Moge Śrī Śacīnandana Gaurahari, die schittert met de uitstraling van gesmolten goud (die de luister van de ledematen van Śrīmatī Rādhikā heeft aangenomen), Zich voor altijd in jullie hart manifesteren. Uit Zijn grondeloze genade is Hij in het tijdperk van Kali afgedaald om de wereld datgene te geven, dat lange tijd niet was gegeven, de meest vertrouwelijke rijkdom van Zijn toegewijde dienst, de hoogste zoetheid van amoureuze liefde.

De betekenis van dit vers gaat heel diep. Mahāprabhu is alleen hiervoor gekomen, om dit te geven, en Svāmijī is ook gekomen om alleen dit te geven. Maar hij moest eerst de grond bewerken om het zaad erin te leggen en daarin is zoveel tijd gaan zitten. Hij zei, dat *bhakti* niet kon worden gevestigd, zolang de filosofieën van *māyāvāda* of *advaitavāda* niet eerst waren verslagen. Hij kwam naar deze wereld, zoals Prabhupāda dat vóór hem deed om de missie van Caitanya Mahāprabhu te vervullen, het geven van *parakīya-bhāva* van Vraja. Ze zijn niet gekomen om de *unnatojjvala-rāsa* te geven, die in dit vers wordt besproken, want dat is het eigendom van Śrīmatī Rādhikā alleen. Caitanya Mahāprabhu is gekomen om deze *rāsa* te proeven, niet om aan anderen te geven.

In dit vers betekent het woord *sva Śrīmatī Rādhikā* en *bhakti* betekent Haar *prema*. Nadat Hij de innerlijke *bhāva* en gelaatskleur van Śrīmatī Rādhikā had gestolen, daalde Kṛṣṇa Zelf als Śacinandana af in Kali-yuga. Waarom heet hij Śacinandana? Omdat Hij Zijn moeder zeer dierbaar was en Zijn moeder was heel bescheiden en genadevol. Rūpa Gosvāmī zegt in dit vers, dat zoals de moeder, die zo genadevol is, haar borst aan haar kind geeft, zo is Caitanya Mahāprabhu gekomen om ons *prema* te geven. Hij is Kṛṣṇa in de vorm van Śrīmatī Rādhikā en Rādhikā is ook zo genadevol, zelfs nog meer dan Kṛṣṇa. Alle genade van Kṛṣṇa wordt belichaamd door Rādhikā. Dus hier betekent Śacinandana Hij, die vol genade is.

Wat heeft Hij gegeven? Hij kon niet de *mahābhāva* van Rādhikā geven, want niemand kan de schoonheid van Kṛṣṇa ervaren, de schoonheid van Zijn vorm en de liefalligheid van Zijn spel, zoals Zij dat kan. Mahāprabhu wilde deze dingen alleen proeven, zoals Zij doet, dus wat wilde Hij geven? *Sva-bhakti-sriyam*: Śrīmatī Rādhikā is *sva-bhakti*, het *hlādinī*-vermogen plus het *saṁvit*-vermogen. Het woord *śrī* betekent hier *mañjarī*. Dus Rūpa Mañjarī, Anaṅga Mañjarī, Tulasī Mañjarī, Lavanga Mañjarī, Vinoda Mañjarī, Kamala Mañjarī, Nayana Mañjarī en alle andere *mañjarīs* zijn de *śrī* van Śrīmatī Rādhikā. In *Śrī Caitanya-caritāmṛta* staat, dat Śrīmatī Rādhikā de hoofdplant is en dat de *gopīs* de bloemen, de blaadjes en de knoppen zijn. Als de wind beweegt, trillen alle knoppen en bladeren. Dus als Kṛṣṇa en Rādhikā elkaar ontmoeten en Rādhikā heeft een goede bui, heb-

ben ook alle bladeren en knoppen een plezierige stemming. Als Kṛṣṇa een tekening op Haar gezicht zet, of ergens anders op Haar lichaam tekent, dragen alle *mañjarīs* diezelfde ontwerpen op hun lichaam. Dit is *bhakti-śriyam* en Caitanya Mahāprabhu, Rūpa Gosvāmī, Prabhupāda en Svāmījī zijn allemaal alleen hiervoor gekomen om dit te geven: *sva-bhakti-śriyam*, of *mañjarī-bhāva*.

Maar ze moesten eerst de bodem voorbereiden door al het onkruid te verwijderen, dat erg schadelijk is voor die klimplant. Ik heb gehoord, dat Prabhupāda zei, dat hij naar deze wereld was gekomen om alleen *rādhā-dāsyā* te geven, maar om dit te volbrengen moest hij zoveel doen, dat zijn hele leven werd besteed om alleen al het voorbereidende werk te doen en door de jungle heen te hakken, want in die tijd bestond hier alleen *māyāvāda*-filosofie. En toen Svāmījī naar de westerse landen ging, kwam hij tegenover zoveel tegenwerking van christenen te staan. Veel *ācāryas* zijn daar naartoe geweest, maar hun ondernemingen hadden geen succes en Prabhupāda was er niet tevreden mee. Maar sinds Svāmījī er naartoe is geweest, zijn er honderdduizenden uitgaven van *Śrīmad-Bhāgavatam* gepubliceerd en door de hele wereld verspreid.

Hij heeft dat in een hele korte tijd voor elkaar gekregen, maar eigenlijk had hij *mañjarī-bhāva* willen geven, dus we moeten niet tevreden zijn met alleen hetgeen we van hem in die tijd hebben ontvangen. Ik heb het gevoel, dat hij ons instructies over *rāgānuga-bhakti* zou geven, als hij hier vandaag aanwezig zou zijn geweest. Hij is almachtig en hij inspireert alles in ons hart als de *caitya-guru*. Hij is niet ver van ons vandaan; we moeten weten, dat *gurudeva* altijd bij ons is. We moeten proberen het gebied van deze *rāgānuga-bhakti* binnen te gaan, maar we mogen niet imiteren. Als we gaan imiteren, wordt alles geruïneerd, dus we moeten voorzichtig zijn en ons met betrekking tot *rāgānuga-bhakti* niet gaan gedragen als de *sahajiyās*.

In *Śrī Vilāpa-kusumāñjalī* heeft Raghunātha dāsa Gosvāmī gebeden voor dezelfde *bhakti*, waarvoor Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura heeft gebeden in *Saṅkalpa-kalpadruma*. Maar we moeten niet in één keer in die oceaan van *govinda-līlāmṛta* springen – dan gaat het mis. Door met veel aandacht *vaidhī-bhakti* uit te voeren zullen we langzaam maar zeker het gebied van *rāgānuga-bhakti* binnengaan. *Rāgānuga-*

bhakti is het hoogste doel, maar we moeten dit heel voorzichtig benaderen door de algemene principes te blijven volgen, die Prabhupāda en Svāmījī ons hebben geleerd.

Vlak voordat Svāmījī deze wereld verliet, smeekte hij me om vergeving voor hetgeen hij in de loop van zijn predikwerk misschien had gezegd of geschreven, dat mij zou hebben geschaad. Om dezelfde reden vroeg hij me ook om in zijn naam vergeving te vragen bij zijn godbroeders. Hij zei, dat hij vele nieuwe toegewijden uit westerse landen naar de Gauḍīya lijn had gebracht. Hij zei, aangezien hij niet in staat was geweest hen alles in de korte tijd, dat hij hier aanwezig was geweest, te geven, wilde hij, dat ik hen verder instructies gaf omtrent *bhakti* en hen op iedere manier, die in mijn vermogen lag, te helpen. Hij vroeg me ook om de ceremonie te verrichten om hem in *samādhi* te plaatsen.

Ik weet, dat Śrīla A.C. Bhaktivedānta Svāmī Mahārāja geen gewone toegewijde was, want als hij dat was geweest, was hij nooit in staat geweest in de hele wereld te prediken op de wijze, waarop hij dat deed, in zo een kort tijdsbestek. Ik beschouw hem als mijn *śikṣā-guru* en hij woont altijd in de tempel van mijn hart, want ik heb zo een intieme vriendschap met hem gehad. Ik denk, dat hij altijd bij ons aanwezig is en ik bid hem, dat hij ons genade wil geven, zodat we allemaal nog in dit leven *rāgānuga-bhakti* en *prema-bhakti* kunnen binnengaan.

Uit: *Śrī Prabandhavalī*,
Chapter 2, *The Disappearance Day of*
Śrīla A.C. Bhaktivedānta Svāmī Prabhupāda
Gauḍīya Vedānta Publications 2003

Nederlandse vertaling: 2017 Indirā dāsī
www.jayaradhe.nl